

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Lutherus exorcizans in miras angustias à dæmone conijcitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

*Lutherus exorcizans in miras angustias
à demone conicitur.*

Ex Bredembachio lib.7.cap.40.

MAledominatâ possidebat quispiam
Dæmon puellam in Misniâ. Pauperculi
Parentis ierat omnis in ventum labos,
Vt Stygius hospes in suam demum Stygem
Recoquendus iret: restitabat carnifex.

Sub id dierum cœperat suum recens
Nigra venditare Witeberga Saxonem,
Suumque nominare, si diis placet,
Sanctum Lutherum, scilicet qui grandia
Patrare, solo dæmonas sputo queat
Fugare, solo spiritu cancrum, lepram,
Genus omne morbos, fonticos, non fonticos
Sanare. Mendax fama sic vulgauerat.

Illò puella ducitur. Primum negat
Pugnare pugnam hanc Luther: at victus prece,
Pudore victus, aut inani speculâ,
Fore fors, amico cedit vt dæmon suo,
Leuemque mentiatur impostor fugam:
Capessit audax facinus, & malo suo.
Spectate Superi, vos fauete ô Inferi.
Lutherus exorcisinon, ast exoticum
Idque execrato tentat in Sacrario.
Nihil hic sacrorum Lipsanorum, nil crucum,
Lustralis vndæ stilla non vna vnica.
Sesquipatriarchæ sola sufficit fides.
Densata præstolatur euentum Phalanx,

Luthe-

Lutheriano ex alueo bibax pecus.

- Igitur minace & ventilatâ dexterâ,
 Barbâ repxâ Luther, ore tetrico
 » Profatur: Heus tu Lucifuge, non me tuum
 » Agnoscis hostem? Risit ille, & reddidit
 » Hos gutturosâ voce confestim sonos,
 » Leo vt leonem nouit, vt lupus lupum.

- Sensit Lutherus huncce promptius salem,
 Quàm mane properum, nec diu, solitum sibi,
 » Furere furorem distulit: Quis te, malùm,
 » Hanc in puellam compulit? (dæmon filet)
 » Edice coram vt impero: (saxo canit.)
 » Tu spuma cæli non loquëris improbe?

- Hic septa referans stridorum dentium
 Dæmon rependit par pari, par vt fuit:
 » Tu vomica claustrî non tacebis? per tuum.
 » Iuro cucullum, quem dedisti perfidus
 » Inauspicato de vepreto pensilem,
 » Ni mox silueris, saxo te vt pudeat tui.

- Ad hæc, cuculli non ferens nomen sui,
 Luther regerere, quæ sibi dictauerant
 Diu diuque trito in Erroris Scholâ
 Magistra Bilis & Magistra Dicacitas:
 » Tun' ô minarum foillis imbecillium,
 » Canis illigate, vane baubator, mihi
 » Auden' minari? saxo vt in porcos eas,
 » Quò iustus olim es. In tui porcos Gregis
 » (Repungit ille) quos propinquos intuo?
 » Inibo, si fas fuerit, illuc pellubens.

Hic tremere pro se quisque circumstantium,
 Abeffe cupidi mille passum millia.
 Ita Luther & Puella voce dæmonis

Conuitorum magna plaustra congerunt;
 Alterna volitant hinc ab hoc & ab hac probra
 De diriori dente; nec satis scio,
 Vtrò reciderit palma: clamorissimæ
 Velut institricæ fructuum in foro solent
 Certare diris: in propinquam quæ potest
 Plus vomere fellis, seu dicacioribus
 Referire sannis; hæc vtrunque brachio
 Ansata, victrix lauream refert domum,
 Nisi quando linguâ fortè certatum est pari.

Dæmon subinde seu iocosis scommatis,
 Seu sulphuratis laudibus Luthericas
 Farcibat aures, nuncupans Fidei nouæ,
 Noui Alchimistam dogmatis, nunc altero
 Qui Patriarchas, qui Prophetas altero
 Dodrante vineat, qui recrutarit Fidem
 Veterem, exoletam, de mero ac puro Iouis
 Imi cerebro. Fessus his tandem Luther,
 „ Ego, inquit, astra testor, ac meam Fidem,
 „ Faciam quod in me est, vt faceffas impie
 „ Profundioris Tartari tenebrio.
 „ At se puella subrigens, Tuam Fidem?
 „ Facies quod in te est? faxo verum vt dixeris.
 Vix ore verba, vi silente dæmonis,
 Sibi nec opino sensit ilicet illa
 Mugire Luther, dein boare valdius,
 Mox intus atrocissimùm premere ac premi.
 Tunc ore patulo, conscius & auctor rei
 Ridere dæmon; sed manum ventri apprimens
 Sudare Luther: miseret astantem sui
 Turbam magistri, nunc sedentis, nunc pede
 Trepidantis vno: nare perlentiscere

Dæmon

Dæmon mephitim simulat, & nasum premit,
 Sed non cachinnos, splene quos toto vomit.
 Mordere Luther labra, vini sanguinis
 Ad vsque fluuios. Ergo de sacrario
 Stat abire properè, stat sacerrimis facris,
 Dæmoni, puellæ, nuntium remittere.
 Mora nulla, pandi mandat, at frustra, fores.
 Dæmon Professor malitiæ nequissimus
 Seram intus obturbauerat, pessumdatis
 (Quos clavis iniens intererrat) dentibus,
 Adeoque valuas pessulo oppilauerat,
 Ut nulla vis, non brachij, non ingeni,
 Referare quiret portam ineluctabilem.

Itum ad fenestras: insidebant ferrei
 Clathri fenestris. Quò Luther se flecteret
 Angustiarum mole pressus intimâ?
 Millena vota faculento nuncupat,
 Quem vetat honestas nominariet, Deo;
 Deoque tandem se vouet Patulcio.
 Via faciènda vi fuit; fractæ fores
 Validâ bipenni, quam faber fors obtulit.

Vbi patuere rupta claustra, dæmone
 Valere iusso (si valere vniquam potest)
 Lutherus euolare, quò saturi solent.
 Sit venia verbo, venia voto huic meos;
 O si (nefandus olim vt Arius suam,
 Evisceratus in canali foetido,
 Deuouit animam purulentam Tartaro)
 Si Luther istoc temporis, & istoc viæ
 Mandasset atra viscera in Ditis domum!
 Non innataret Orbis his in lacrymis.